

ven os paatvungen. Kjøbenhavns Borgere have aldrig ønsket den, og der er vist ikke noget, som de hellere ønske, end at denne Fæstning snart maatte falde sammen. Dog kan jeg ikke se, at Fæstningen kan være nogen virkelig Grund til at faa denne Anstalt flyttet bort fra Kjøbenhavns Omegn. Skulde det ske, at Kjøbenhavn blev belejret af en Fjende, kan jeg ikke se, at det var nogen større Ulykke for disse Kvinder end det vilde være for alle de 3—400,000 andre Mennesker, som bo inden for Fæstningen. Derfor kan jeg ikke tillægge dette Argument nogen virkelig Betydning, saa at man af den Grund skulde se at komme bort fra Kjøbenhavns Omegn. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) kom ind paa de kjøbenhavnske Beskatningsforhold. Jeg skal ikke lade mig friste til at følge ham paa dette Omraade, thi jeg kan ikke se, hvad det har med den foreliggende Sag at gøre, men som sagt, naar man er fattig paa Argumenter, maa man jo se at sige noget, og det ærede Medlem udtalte saa det samme om de kjøbenhavnske Beskatningsforhold, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) flere Gange har fremsat her i Salen. Det er imidlertid bundfalsk, hvad det ærede Medlem for Assens har sagt om denne Sag, og det bliver ikke sandere, fordi det ærede Medlem for Ribe gentager det. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Ribe skulde gaa i Lære hos det ærede Medlem for Assens, jeg tror ikke, det er nogen heldig Læremester, han faar i den Sag; i alt Fald burde han se at skaffe sig en bedre Underretning om de kjøbenhavnske Beskatningsforhold, før han begynder at tale om dem i denne Sal. Som sagt, jeg saa helst, at Anstalten blev bygget paa det Sted, Ministeriet har foreslaaet. Naar jeg har brugt Udtrykket „plyndre“ Kjøbenhavn, var det i den Sammenhæng, at jeg sagde: For nogle faa Dage siden blev der af et Medlem — det var vistnok selve den ærede Ordfører (E. Sørensen) — udtalt, at et af Museerne eller dets Museumsgenstande burde flyttes over til Jylland, og det gav mig saa Anledning til at komme med denne Udtalelse, at naar jeg ser, at man begynder først at ville tage vore Museer her i Kjøbenhavn, dernæst at tage en Institution som denne og flytte den langt bort fra Kjøbenhavn, forekommer det mig, at det er en Slags Plyndring af Kjøbenhavn. Jeg synes ikke, at det er en Maade at behandle Hovedstaden paa. Det forekommer mig, at det er uretfærdigt handlet. Selv om man føler, at

man har Overmagten, saa at man kan gøre det, forekommer det mig alligevel at være uretfærdigt at behandle Byen paa den Maade, og der er saa meget mindre Grund netop til at flytte Anstalten bort fra Kjøbenhavn, som det er Kjøbenhavns Kommune, der dog i Virkeligheden yder det største Bidrag, idet nemlig den værdifulde Grund derude er skabt og tilvejebragt ikke i Kraft af de Statsinstitutioner, som findes her i Kjøbenhavn, men i Kraft af den Udvikling, som hele Kjøbenhavn har taget i en lang Aarrække. Derfor siger jeg, at Kjøbenhavns Kommune skænker en stor Værdi, her alene 100,000 Kr., saaledes at Staten faar en ny Anstalt næsten helt gratis. Jeg skal for øvrigt se paa denne Sags videre Udvikling med stor Sindsro, det er jo heldigvis ikke en Sag, der kan ruinere Kjøbenhavn; om disse 80 eller 90 eller 100 Kvinder ere i Kjøbenhavn eller ikke, kan selvfølgelig ikke spille nogen stor Rolle i Kjøbenhavns Kommunes Udvikling. Jeg skal derfor, som sagt, med Sindsro se paa, hvorledes denne Sag udvikler sig, og det skal være mig ligefrem en Glæde at se paa, hvorledes alle disse hungrige Ulve, der kaste sig over dette Ben, ville slaas om det. Jeg har den Tro, at det ender med, at Anstalten bliver her ved Kjøbenhavn, fordi der er saa mange, der slikke sig om Munden efter denne Bid, saaledes at den ene ikke kan unde den anden den, naar de skulle til at snappe den, og saa bliver det, som det er foreslaaet, at Anstalten bliver bygget i Kjøbenhavns nærmeste Omegn, hvad jeg ogsaa tror, at alle Parter ere bedst tjente med.

Busk: Jeg bad om Ordet, da det ærede Medlem, som nu talte, bad om det, fordi jeg troede, at der var Anledning til at svare ham, men efter den tamme Maade, det ærede Medlem tog det paa, har jeg ikke mere at sige.

K. M. Klausen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Sofus Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

K. M. Klausen: Jeg taler altid paa en meget tam og forekommende Maade, men det er ikke af Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser. Hvis det ærede Medlem, tror, det er ham, som har tæmnet mig i Dag, saa tager han meget fejl.